

Det bare øker på med deltakere i Fotonøtta! Vi var fornøyde med 70 deltakere i årets første runde, og med 83 avgitte svar i den andre runden peker pilene fortsatt oppover. Passerer vi 100 deltakere ved denne korsvei? Vi minner om at konkurransen også legges ut på birdlife.no og feltornitologene.no i akseptabel tid før svarfristen. Så slår vi i denne runde til med to nye nøtter – definitivt ikke helt skarpe og tradisjonen tro har fuglene også snudd ryggen til fotografen. Lykke til!

Konkurransereglene

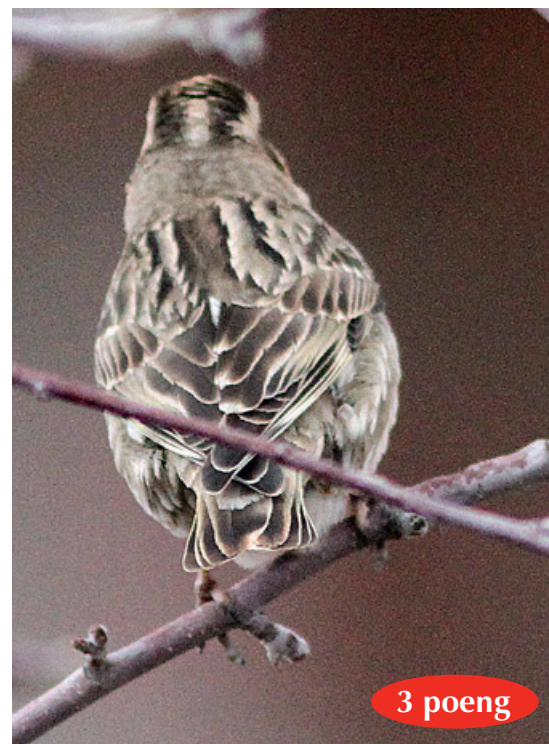
1. I Vår Fuglefauna vil det bli presentert fuglebilder der artenes identitet ikke er oppgitt. Dersom du på grunnlag av bildet mener å kunne identifisere arten, kan du oppnå en viss poengsum pr. bilde.
2. Du kan sende inn besvarelse på begge bildene, men kun ett forslag pr. bilde! For hvert riktig svar oppnår du den poengsum som er angitt. Dersom besvarelsen er feil, får du like mange minuspoeng som du ville fått plusspoeng om besvarelsen hadde vært korrekt.
3. Besvarelsene for hver gang må være innsendt til VFs redaksjon innen angitt tidsfrist. I hvert hefte kommer nye spørsmål, sammen med svarene på forrige rundes bilder og navn på vinner.
4. Bildene i hvert hefte utgjør en egen konkurranseomgang, der premien er en bok/CD/DVD fra Natur og Fritid AS. Premien tilfaller den som har flest poeng i runden. Dersom flere innsendere har like poengsummer foretas loddtrekning blant disse.
5. Sender du inn besvarelser fra flere runder, vil poengsummene dine bli lagt sammen ved årets utgang. Den som har flest poeng totalt, vinner hovedpremien — som er en kostbar Swarovski kvalitetskikkert velegnet til fuglekikking! Dersom flere innsendere skulle stå med lik poengsum til slutt, vil det bli ekstrarunder med bilder på internett for de involverte helt til en vinner kan kåres.
6. Konkurransen er åpen for alle medlemmer av NOF, med unntak av dem som av ulike årsaker er kjent med svarene på forhånd. Redaktørens vurdering av hvem dette måtte gjelde er eneveldig. Redaktøren og fotografen av det aktuelle bilde er konkurransens jury i tvilstilfeller.

Slik går du fram

Konkurransen går ut på å artsbestemme fuglene på de to bildene. Svarene ser du i neste nummer, og dine svar må sendes til oss innen **1. november 2010** via e-post til vf@birdlife.no.

Rundens bilder er begge av arter påtruffet i Vest-Palearktis – og du kan med rett svar sikre deg i alt 4 poeng. Oppgavene er ikke nødvendigvis svært vanskelige, men vær oppmerksom på at du også kan score minuspoeng (se reglene)! Derfor kan det kanskje svare seg å la være å foreslå noe til et bilde dersom du er usikker – du kan likevel svare på det andre bildet.

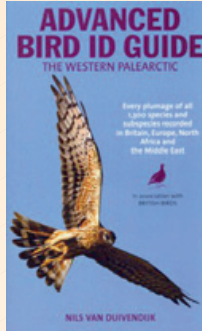
1 poeng: Forrige runde av Fotonøtta startet lett. Av de 83 deltakerne i runden var det bare to gale svar på det antatt letteste bildet. Det vil si at de resterende 81 avgitte stemmene gikk til **spettmeis** *Sitta europaea*. Mye hinter mot denne arten. Skal man begynne helt elementært kan man si at fuglens oppførsel entydig peker mot en spettmeisart. Spettmeisen har evnen til å klate nedover stammen med hodet først, slik fuglen på bildet gjør. Dette står i kontrast til blant annet trekryper, som alltid klatrer oppover stammen. Vi ser at fuglen holder seg fast i treet med kraftige, lyse bein. Det er undergumpen som her rører artstilhørighet. Spettmeisen har rustrød undergump med hvite fjærtupper, som fremstår som avsatte prikker. Tyrkerspettmeis *Sitta krueperi* er den andre spettmeisarten i Vest-Palearktis som fremviser en lignende karakter, men her er fargingen mer begrenset. De to resterende svarene avgitt var elvesanger *Locustella fluviatilis* og alpejernspurv *Prunella collaris*. Elvesanger har som spettmeis lyse tupper på undre stjertdekkere. Elvesangerens stjertdekkere er ikke

Flotte premier også i 2010!

I år er det kikkerten Swarovski SLC 8 x 30 som er førstepremie i Fotonøtta! Det er importøren av Swarovski – Design Optikk i Sandnes – som raust støtter oss med denne kvalitetskikkerten i premie.

Natur & Fritid AS deler ut en premie til en av dem som oppnår flest poeng pr. omgang. For konkurransen i Vår Fuglefauna 3-2010 er det boka *Advanced Bird ID Guide* som er premien!

rødlige, men brune. Merk også stjerten, som på en *Locustella*-art i denne posituren ville vist en tydelig rund form. *Locustella*-artene har også stjertdekkere som dekker store deler av stjerten. En alpejernspurv har stjertdekkere med mørk basis og grå kanter, noe som gir undergumpen et skjellete preg. Spettmeis, Havnehagen, Farsund, Vest-Agder, 1.mai 2010. Foto: Martin Eggen.

3 poeng: Også i denne runden ga trepoengeren mange svaralternativ. Svarene er fordelt slik: **alpejernspurv** *Prunella collaris* (57), jernspurv *P. modularis* (11), trekryper *Certhia familiaris* (2), hortulan *Emberiza hortulana* (2), rosenfink *Carpodacus erythrinus* (2), kornspurv *Emberiza calandra* (2), skjærpiplerke *Anthus spinoletta* (1), heipiplerke *A. pratensis* (1), fjellrosenfink *Carpodacus rubicilla* (1), ørkenrosenfink *C. synoicus* (1), brunsisik *Carduelis cabaret* (1), svarthodespurv *Emberiza melanocephala* (1) og snøspurv *Plectrophenax nivalis* (1). Majoriteten har ofte rett vil mange mene, det stemmer i dette tilfelle. Det man merker seg er ryggen som har en grå grunnfarge (i motsetning til jernspurvens brune). I likhet med jernspurven har ryggen mer eller mindre tydelig avsatte lengdestreker. Hodet med isse og nakke har samme farge, men er ensfarget. Tertiærene er svarte med varmbrun ytterfane, noe man finner igjen på håndsvingfjærene. Håndsvingfjærprojeksjonen er lang, og fjærene her er svarte. Fjærdrakten på fuglen er slitt, men den observante vil legge merke til randen på vingedekkerne med små, hvite prikker som sammen utgjør et fint vingebånd på

stordekkerne. Stjerten er mørk og tverrsåret. Det er spesielt mangel på den varme grunntonen til jernspurv på rygg og stert som gjør at man nokså enkelt kan avskrive denne kandidaten. Trekryper har ikke så klart tverrsåret stert, ei ser vi denne artens bånd over vingen på bildet. Voksne rosenfinkhunner har en nokså kontrastløs drakt, mens ungfuglene har to tydelige lyse vingebånd. Rosenfink har også kløft i stjerten, som er så typisk for mange finker, inkludert sisiker. Dette har også ørkenrosenfinken. Fjellrosenfink (hunn) er for kontrastløs til å matche fuglen på bildet. Piplerkeforslagene utelukker vi på grunnlag av tydelig håndsvingfjærprojeksjon. Det kom også inn noen forslag på arter i buskspurvfamilien. Hortulan ligner overfladisk på vår fugl, men merk kortere vinge og mer todelt fargete tertiærer. Unge snøspurver har

visse likehetstrekk med den avbildete fuglen, men ryggen er mindre distinkt streket, og spissene på svingfjærene vil være mer tydelig hvite. Kornspurv vil mangle de nevnte tydelige brune bremmene på ulike fjær. En ung svarthodespurv kan vise en grå rygg, men ofte vil man kunne ane en varm tone også her. Strekingen er i tillegg noe mer ryddig avsatt hos denne arten. Vingene inkludert tertiærene er sorte med en langt tynnere kant (se de øverste tertiærene på bildet). Alpejernspurv, Ouikameden, Marokko, 5. mars 2010. Foto: Magne Myklebust.

Av de 57 som svarte rett på begge nøtter ble **Eirik Grønningsæter, Trondheim** trukket ut som vinner! Han får tilsendt boken *Rovfugle i felten* fra Natur og Fritid AS. Vi gratulerer!

Martin Eggen

Forrige rundes fugler - i andre positurer

